

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315000299
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315000299.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému C. L., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 22.03.2016 sp. zn. OT/154/2015 na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného C. L. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že bez vážneho dôvodu nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody i napriek tomu, že dňa 07.06.2015 prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody vydanú Okresným súdom Galanta sp. zn. 2T/166/2014 zo dňa 28.05.2015 s nástupom najneskôr do 22.06.2015 do 15.00 hod,

Za tento prečin uložil súd I. stupňa obžalovanému podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu uloženého odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva rozsah vykonaného dokazovania ako aj obsah jednotlivých dôkazov, na základe ktorých okresný súd dospel k skutkovým záverom, tiež spôsob ich vyhodnotenia ako aj úvahy, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o vine a treste.

Písomným podaním zo dňa 27.06.2016 (deň podania na pošte), podal obžalovaný proti vyššie uvedenému rozsudku odvolanie, z ktorého nevyplývajú vecné dôvody odvolania len požiadavka obžalovaného na pribratie znalca z odboru grafológie na potvrdenie jeho neviny, ktorú bližšie neodôvodnil.

Okresný prokurátor sa po vyhlásení rozsudku vzdal odvolania. .

Krajský súd ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu rozsudku predchádzalo, a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v zmysle § 293 odsek 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal riadne a včas doručené predvolanie a bol poučený o možnosti vykonania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, neúčast' ospravedlnil telefonicky v čase konania verejného zasadnutia nedostatkom finančných prostriedkov na cestovné, ktoré ospravedlnenie nepovažoval súd za postačujúce.

Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa rozhodol napadnutým rozsudkom na hlavnom pojednávaní dňa 22.03.2016 rovnako v neprítomnosti obžalovaného, keď na takýto postup mal splnené všetky podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 252 odsek 2 Trestného poriadku. Predvolanie na toto hlavné pojednávanie mu bolo doručené cestou polície už dňa 08.02.2016 (č. I. 51 spisu).

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania. V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal všetky dostupné dôkazy a tieto zároveň vyhodnotil spôsobom, ktorý je logický a v súlade so zákonom.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku je síce stručné, avšak spĺňa náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Je z neho zrejmé, na základe akých dôkazov dospel súd I. stupňa k skutkovým zisteniam a tiež aj akými úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného.

Na základe obsahu spisového materiálu dospel aj odvolací súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Skutkové zistenia súdu I. stupňa sú v súlade so zisteným skutkovým stavom veci. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že má nastúpiť výkon trestu v inej trestnej veci a ani krajský súd nemal pochybnosti o tom, že dňa 07.06.2015 prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/166/2014 zo dňa 28.05.2015. V tejto výzve bol stanovený nástup výkonu trestu odňatia slobody najneskôr na deň 22.06.2015 o 15.00 hod. Pokiaľ obžalovaný spochybňuje doručenie tejto výzvy, krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa poukazuje na to, že predmetná výzva na nástup trestu mu bola doručená cestou polície. Nemôže zbaviť obžalovaného viny jeho obrana, že predmetnú výzvu neprevzal osobne, nakoľko ani výsluchom policajtov, ktorí doručenie vykonávali, neboli zistené skutočnosti nasvedčujúce na to, že by nerealizovali doručenie zásielky do vlastných rúk zákonom predpísaným spôsobom.

Aj krajský súd vyhodnotil obranu obžalovaného za účelovú, nepodloženú žiadnym dostupným dôkazom. Napokon ani obžalovaný nevyvinul žiadne úsilie na to, aby zabezpečil k výsluchu svedkyňu G., ktorej výsluchu sa domáhal, tento bol pasívny, nechodil na odročené hlavné pojednávania. Po vyhodnotení správania sa obžalovaného nielen vo vzťahu k jednotlivým predvolaniam na hlavné pojednávania a na verejné zasadnutie odvolacieho súdu, ktoré mu museli byť vo všetkých prípadoch doručované políciou, mal krajský súd za to, že aj trestnému stíhaniu v prejednávanej veci sa mal obžalovaný snažiť vyhýbať obdobným spôsobom ako nástupu výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/166/2014, čo výrazne nasvedčuje aj na účelovosť obrany obžalovaného. Požiadavka obžalovaného na prirátanie do konania znalca z odboru písomznanectva - grafológie tak bola aj odvolacím súdom považovaná za nadbytočnú.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného je správna.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný. Okresný súd správne ustálil príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona t. j., že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin. Aplikácia tejto príťažujúcej okolnosti vyplýva z recidívy obžalovaného, keď na základe odpisu z registra trestov je nesporné, že obžalovaný bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, z toho sa 7 odsúdení týkalo prečinu rovnakej povahy než za aký je stíhaný v súčasnej dobe.

Súd I. stupňa správne nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona.

Pri prevahe príťažujúcich okolností správne ukladal obžalovanému trest za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona.

V zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu.

Zákonom ustanovená trestná sadzba pri prečine podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona je trest odňatia slobody až na 2 roky. Upravením tejto trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona prichádzalo do úvahy uloženie trestu vo výmere od 8 mesiacov do dvoch rokov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd I. stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, správne vyhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť, predchádzajúce odsúdenia pričom aj krajský súd mal za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda na samej spodnej hranici zo zákona upravenej trestnej sadzby je primeraný tak osobe obžalovaného ako aj všetkým okolnostiam prípadu a zohľadňuje aj to, že sa v podstate jedná o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia v zmysle § 348 odsek 1 Trestného zákona. Okresný súd nepochybil, keď zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko z vykonaného dokazovania a z odpisu z registra trestov

je jednoznačné, že obžalovaný bol za posledných 10 rokov opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a tak toto zaradenie zodpovedá ustanoveniu § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého výroku o treste, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.